

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200154
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5621200154.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému G. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. H. XXX, H., o zaplatenie 4 164,93 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 21Csp/137/2017-69 zo dňa 16. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 21Csp/137/2017-69 zo dňa 16. januára 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Mal za to, že zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 14. 01. 2015 spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je v nej však obsiahnuté rozčlenenie výšky splátok na istinu, úroky a poplatky, čo malo podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch za následok právny záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, a to od počiatku. Z vykonaného dokazovania pritom vyplynulo, že súčasťou každej splátky bol okrem istiny tiež zmluvný úrok a poplatok za poistenie schopnosti žalovaného splácať úver. Keďže celková žalobcom poskytnutá suma spotrebiteľského úveru žalovanému predstavovala 4 700,- eur a túto sumu mal žalovaný (spolu so zmluvnými úrokmi a poplatkami) vrátiť žalobcovi v 120-tich splátkach, možno povedať, že v každej splátke predstavovala istina sumu 39,17 eur (4 700,- eur / 120 splátok), a teda vo zvyšnej časti splátky išlo o sumu úroku, resp. poplatkov za poistenie schopnosti žalovaného splácať úver. Keďže žalovaný k času vyhlásenia rozsudku (po podaní žaloby nebolo preukázané, ani tvrdené, že by došlo žalovaným k úhrade ďalšej sumy) zaplatil na úhradu záväzku vyplývajúceho z tejto zmluvy v prospech žalobcu 1 954,68 eur, keďže žalobca nemal od počiatku (od uzavretia zmluvy) nárok na zmluvné úroky a poplatky, mal súd za to, že žalovaný zaplatil (sumu 1 954,68 eur) 49,90 splátok istiny. Keďže žalovaný mal riadne a včas zaplatené splátky istiny splatné až k dátumu 18. 03. 2019, je zrejmé, že žalobca nemohol platne mimoriadne zosplatiť úver, ani platne odstúpiť od zmluvy a keďže žalovaný doteraz neporušil žiadnu povinnosť zo zmluvy, súd žalobu zamietol v celom rozsahu (aj pre uplatnené úroky z omeškania). O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací vo svojom prvom rozsudku z 12. júla 2018 sp. zn. 9Co/138/2018 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal vzhľadom k tomu, že v rámci neho ostal nečinný a žiadne trovy konania mu ani zo spisu nevyplývali. Mal za to, že podľa zákona o spotrebiteľských úveroch jednou z obligatórnych náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere je o. i. aj údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, kedy absencia týchto náležitostí síce nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

príčom tieto údaje v predloženej zmluve absentujú. Vo vzťahu k náležitostiam vyžadovaným § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch mal za to, že nebolo preukázané, že by zmluva bola dojednaná aj v zmysle tohto ustanovenia, pričom odkaz na VOP a OP, či Sadzobník poplatkov nie je dostatočným pre posúdenie dojednania zákonom vyžadovaných náležitostí, keďže v danom prípade nijako žalovaný obsah uvedených dokumentov ovplyvňovať nemohol. Vo vzťahu k výkladu smernice 2008/48/ES poznamenal, že súd prvej inštancie správne uviedol, že Súdny dvor EÚ poskytuje výlučne výklad európskej legislatívy, nie vnútroštátneho práva a že teda v danom prípade nevykladal zákon o spotrebiteľských úveroch, ale smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES. Ďalej konštatoval, že ustálená judikatúra slovenských súdov podala stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby a štruktúrovania splátok úveru a jej prelomenie spôsobom, ktorý uvádzal žalobca, podľa odvolacieho súdu nebol akceptovateľný.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že otázku interpretácie ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. už najvyšší súd riešil v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017, z ktorého vyplýva, že uvedené ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivej zložky anuitnej splátky (t. j. istiny, úrokov a iných poplatkov), ktorá interpretácia zodpovedá účelu Smernice, právnym záverom ustáleným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej a tiež účelu uvedeného ustanovenia v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy. Preto pokiaľ predmetné ustanovenie hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je ho potrebné eurokonformne vykladať tak, že sa tým veriteľovi neustanovuje povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyššie uvedené zákonom vyžadované údaje vo vzťahu ku každej jednotlivej zložke anuitnej splátky, ale len vo vzťahu k anuitnej splátke ako celku.

Odvolací súd mal teda nesprávne za to, že princíp právnej istoty prevažuje a Smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok Smernice nemožno použiť contra legem, v zmysle čoho uviedol, že v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je v prípade absencie náležitostí špecifikácie splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. V posudzovanom prípade sa teda odvolací súd pri riešení predmetnej otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej vo vyššie uvedenom rozhodnutí najvyššieho súdu a takýto odklon založil prípustnosť dovolania žalobcu a viedol k nesprávnym právnym záverom, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

6. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 220 ods. 2 CSP tvorí súčasť základného práva strán na súdnu ochranu a vyžaduje, aby sa súd jasným, korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, keďže inak sa stáva nepreskúmateľným, čo znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Vychádzajúc z uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj z právneho názoru najvyššieho súdu vysloveného v jeho rozhodnutí, ktorým je súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd viazaný (§ 455 CSP), krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil, keďže sa nevyrovnal so všetkými skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (možnosťou predčasného zosplatnenia úveru a opodstatnenosťou nárokov uplatnených

žalobcom), z ktorého dôvodu sa jeho rozhodnutie stalo nepreskúmateľným a vzhľadom na princíp dvojinštančnosti súdneho konania mu vec vrátil na ďalšie konanie, počas ktorého po zopakovaní dokazovania vo veci opätovne rozhodne vysporiadajúc sa so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi skutočnosťami a v nadväznosti na ne aj námietkami žalobcu, tak aby jeho odôvodnenie spĺňalo kritériá ust. § 220 CSP a bolo preskúmateľné.

9. Súčasne súd prvej inštanície rozhodne o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštančii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).